

Sygnatura akt VI Ka 829/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **10 grudnia 2019** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Arkadiusz Łata

Protokolant Aleksandra Pawłowska

przy udziale G. S. przedstawiciela (...)Urzędu Skarbowego w G.

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2019 r.

sprawy **E. M.** ur. (...) w R.

syna H. i C.

oskarżonego z art. 77 § 2 ustawy z dn. 10.09.1999 r. Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2013 r., poz. 186) w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 9 § 3 kks

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 17 kwietnia 2019 r. sygnatura akt IX K 63/15

na mocy art. 437 § 1 kpk, art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 20 zł (dwadzieścia złotych) oraz wymierza mu opłatę za II instancję w kwocie 1050 zł (jeden tysiąc pięćdziesiąt złotych).

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 829/19		
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1			

1CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
	Wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 17 kwietnia 2019r - sygn akt IX K63/15		
	0.11.2. Podmiot wnoszący apelację		
	# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
	# oskarżyciel posiłkowy		
	# oskarżyciel prywatny		
	# obrońca		
	# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie		

	wyroku łącznego			
	# inny			
	0.11.3. Granice zaskarżenia			
	0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
	# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
	# w części	#	co do winy	
	#	co do kary		
	#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
	0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
	Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
	#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

		w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
	#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
	#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
	#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ		

		na treść tego orzeczenia			
	#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
	#	art. 439 k.p.k.			
	#	brak zarzutów			
	0.11.4. Wnioski				
	#	uchylenie	#	zmiana	
	1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
	0.12.1. Ustalenie faktów				
	0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				

	Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
	2.1.1.1.					
	0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
	Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
	2.1.2.1.					
	0.12.2. Ocena dowodów					
	0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
	Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu			
	0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za					

	niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
	Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu		
	1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków				
	Lp.	Zarzut			
	3.1.	- błędne ustalenie, że oskarżony E. M. swoim zachowaniem zrealizował podmiotowe i przedmiotowe znamiona zarzucanego przestępstwa skarbowego polegającego na niewpłacaniu w terminie zaliczek na poczet podatku dochodowego od osób fizycznych-tj. czynu z art.77 § 2 kks w zw.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

z art.6 § 2 kks
w zw. z art. 9 §
3 kks, podczas
gdy zebrany
w sprawie
materiał
dowodowy
nie pozwala
na przyjęcie
takiego
stanowiska, a
to zwłaszcza
wobec braku
ustalenia, czy
E. M. działał
z zamiarem
bezpośrednim
popęłnienia
w/w czynu,

- błędne
przyjęcie, że
oskarżony
mógł i
powinien
zachować się
zgodnie z
prawem, z
uwagi na to
że miał taką
możliwość,
podczas gdy
z okoliczności
sprawy i
materiału
dowodowego
wynika, iż
niezapłacenie
przez niego
zaliczek na
podatek
dochodowy
od osób
fizycznych
było
okolicznością
od niego
niezależną i
wynikającą ze
złej kondycji

		finansowej Spółki, która powstała na skutek braku zapłaty za wykonane roboty przez kontrahentów Spółki.			
	Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
	Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, pomimo braku przeprowadzenia dowodu z zeznań R. M. - w pełni uprawniał do przyjęcia, iż oskarżony swym zachowaniem wypełnił całe spektrum znamion ustawowych zarzuconego mu przestępstwa skarbowego. Na oskarżonym jako Prezesie Zarządu, a następnie dyrektorze zarządzającym				

Spółki (...) S.A
spoczywał
obowiązek
terminowego
odliczania i
odprowadzania
na konto
właściwego
Urzędu
Skarbowego
zaliczek na
poczet
podatku
dochodowego
od osób
fizycznych.
Nie ulegało
wątpliwości,
iż w okresie
objętym
zarzutem
Spółka
utraciła
płynność
finansową.
Długi
zdecydowanie
przewyższyły
przychody,
zaś majątek
Spółki miał
w istocie
charakter
obrotowy -
tj. były to
wierzytelności,
czyli
świadczenia
należne od
innych
podmiotów,
niewyegzekwowane
pieniądze, a
zatem środki
pieniężne o
kompletnie
wirtualnym
charakterze.

Sąd Okręgowy nie przeczy, że przyczyną braku odprowadzania składek były takie, jak przedstawiał to oskarżony i w apelacji powielił obrońca, a to nierzetelność kontrahentów { w tym państwowych} w zakresie płatności na rzecz (...), nieprzewidywalne trudności w odzyskaniu należności, zajęcie kont bankowych wobec toczenia się postępowań egzekucyjnych. Słowem, że Spółka nie dysponowała środkami finansowymi na terminowe pokrywanie należności skarbu państwa. Do przyjęcia pozostawała też teza, że osoby zatrudnione w Spółce delegowano „wypożyczając” do

wykonywania
czynności dla
głównego
kontrahenta
(...) tj. Spółki
(...) i stamtąd
właśnie
pochodziły
środki
pieniężne na
wypłatę
wynagrodzeń
pracowniczych.

Zarazem
jednak to
oskarżony w
(...) Spółki
(...) był
odpowiedzialny
za terminowe
rozliczenie się
ze Skarbem
Państwa z
podatku
dochodowego
od osób
fizycznych.

Terminowe
rozliczanie się
nie miało
jednak
miejsca, zaś
delegowanie
pracowników
do (...)w
żadnej mierze
nie
powodowało
bynajmniej
przeniesienia
powyższej
powinności
na ów
podmiot lub
na osoby go
reprezentujące.
Spółka (...)
w okresie
zarzuconym

w dalszym ciągu istniała fizycznie i prawnie, prowadziła działalność gospodarczą, funkcjonowała i zatrudniała pracowników, w tym takich, którzy byli delegowani do (...)i to pomimo kondycji ekonomicznej uzasadniającej zgłoszenie wniosku o upadłość.

Brak środków finansowych na kontynuowanie działalności gospodarczej nie znosił obowiązku odliczania i odprowadzania składek na poczet wspomnianego podatku. W takich okolicznościach w rachubę wchodziła albo likwidacja Spółki i zgłoszenie jej upadłości albo ograniczenie zakresu działalności i redukcja

zatrudnienia do poziomu możliwego do udźwignięcia - także w aspekcie zdolności do odprowadzania danin publicznych. Brak środków pieniężnych nie uchylał odpowiedzialności osoby, na której spoczywał obowiązek regularnego i terminowego odprowadzania zaliczek na poczet wspomnianego podatku, a zatem oskarżonego, tym samym - również od odpowiedzialności karnoskarbowej za zaniechania w tej ostatniej sferze. Nie wykluczał w konsekwencji przypisania winy umyślnej i zamiaru bezpośredniego.

Wina E. M. wyraziła się zaniechaniem tych wszystkich działań, o jakich mowa

	<p>wyżej. Zaniechania nie sposób było usprawiedliwić twierdzeniem, że (...)dostarczał na poczet wypłat wynagrodzeń pracowniczych jedynie sumy netto, co uniemożliwiało opłatę podatku. Sum tych nie wolno było utożsamiać z kwotami netto lub brutto i winne one były zastać potraktowane w ogólności jako kwoty pieniężne, a ich rozgospodarowanie należało już wyłącznie do oskarżonego.</p>			
	Wniosek			
	<p>- zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzuconego mu czynu,</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>ewentualne o :</p> <p>- uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>			
	<p>Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
	<p>Zarzut okazał się niezasadny i nie mógł doprowadzić do stwierdzenia braku sprawstwa i winy oskarżonego, a tym samym do uwolnienia go od odpowiedzialności karnoskarbowej. E. M. miał pełną świadomość, iż za okres objęty zarzutem aktu oskarżenia nie są</p>			

dokonywane
w
ustawowych
terminach
potrącenia i
odprowadzenia
zaliczek na
poczet
podatku
dochodowego
od osób
fizycznych -
tj. od
zatrudnianych
w dalszym
ciągu
pracowników,
pomimo
funkcjonowania
Spółki i
akceptował
taki stan
rzeczy.

Materiał
dowodowy
nie wymagał
przy tym
uzupełnienia,
a już zupełnie
nie było
przesłanek,
by
postępowanie
dowodowe
prowadzić od
nowa i w
całości,
ponieważ
zgromadzone
dotąd dowody
w pełni
uprawniały
do
poczynienia
ustaleń
przedstawionych
przez Sąd
Rejonowy.

	<p>Osoba odpowiedzialna za terminowe naliczanie i odprowadzanie składek na poczet podatku dochodowego od osób fizycznych nie może, dążąc do wykazania swej niewinności tłumaczyć się skutecznie brakiem środków finansowych i niepowodzeniami gospodarczymi. Podatnik nie jest uprawniony przerzucać na Skarb Państwa i pozostałych regulujących terminowo podatki podatników skutków naprowadzonego stanu rzeczy i nie płacić swych zobowiązań podatkowych i nie ponosić za to odpowiedzialności karnoskarbowej.</p>				
	3.2.	Naruszenie przepisów postępowania mające wpływ	# zasadny # częściowo zasadny		

na treść zaskarżonego orzeczenia:	# niezasadny
- art. 424 § 1 kpk w zw. z art. 410 kpk poprzez brak poczynienia przez Sąd I instancji w zasadzie jakichkolwiek ustaleń faktycznych, a nadto poprzez brak w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia szczegółowej analizy istotnych z punktu widzenia uznania zawinionego działania oskarżonego, a w szczegółności dowodów skazujących na brak możliwości uiszczenia w terminie podatku dochodowego, brak analizy dowodów nieosobowych przeprowadzonych na rozprawie i zbiorcze nich wymienienie bez przeprowadzenia ich analizy i wniosków z	

nich
płynących,

- art. 170 § 3 i
5 kpk poprzez
oddalenie
wniosków
dowodowych
o
przesłuchanie
świadka R. M.
oraz dowodu
z opinii
innego
biegłego
sądowego,
podczas gdy
przeprowadzenie
tych
dowodów
było
konieczne i
niezbędne dla
prawidłowego
ustalenia
stanu
faktycznego
sprawy,

- art. 7 kpk
w zw. z art.
4 kpk w zw.
z art. 410
kpk poprzez
odstąpienie
od
kodeksowej
zasady
swobodnej
oceny
dowodów,
która
jednoznacznie
wyklucza
arbitralność
Sądu w
zakresie
oceny
materiału
dowodowego

i orzekanie przez Sąd I instancji na zasadzie niedozwolonej dowolności, w oderwaniu od materiału dowodowego oraz uwzględnienie okoliczności wyłącznie niekorzystnych dla oskarżonego z jednoczesnym pominięciem okoliczności i dowodów przemawiających na jego korzyść oraz poprzez odstąpienie od pełnej analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci zeznań B. K., powoływanie się przez Sąd I instancji jedynie na wybiórcze fragmenty wyjaśnień oskarżonego oraz zeznań B. K., a także biegłej sądowej,

- art. 5 § 2 kpk poprzez rozstrzygnięcie na niekorzyść

		oskarżonego niedających się usunąć istotnych wątpliwości dotyczących zarzuconego mu czynu, a w szczególności w zakresie zamiaru bezpośredniego oskarżonego nieuiszczenia zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych.		
	Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
	Sąd Rejonowy dokonał w przedmiotowej sprawie prawidłowe ustalenia faktyczne i nie naruszył w żadnym stopniu prawa procesowego, a i prawa materialnego. Nie budziło wątpliwości rozstrzygnięcie w kwestii sprawstwa i			

winy
oskarżonego
oraz prawnej
kwalifikacji
przypisanego
mu czynu.

Sąd I instancji
starannie i wy
prawidłowy
sposób
przeprowadził
postępowanie
dowodowe, a
wyczerpująco
zgromadzony
materiał
dowodowy
podał
następnie
trafnej
analizie i
ocenie
wyprowadzając
zasługujące
na aprobatę
wnioski
końcowe. W
badanym
przypadku
nie ujawniły
się przy tym
jakkolwiek
wątpliwości,
których nie
dałoby się
usunąć i które
podlegałyby
rozstrzygnięciu
na korzyść
oskarżonego.
Wymowa
zgromadzonych
dowodów
była bowiem
jednoznaczna
i uprawniała
w zupełności
do
odtworzenia

przebiegu
wypadków w
sposób, jaki
najmniejszych
zastrzeżeń nie
budził, w tym
na ustalenie
faktów, na
jakie
powoływał się
obrońca i
które miały w
jego zamyśle
{ niesłusznie }
doprowadzić
do
ekskulpowania
E. M..

Z tej
przyczyny nie
było celowe
ani niezbędne
przesłuchiwanie
w charakterze
świadka R.
M. albowiem
układ
odniesień
pomiędzy
spółkami (...)i
(...)możliwy
był do
ustalenia i
to zasadniczo
zgodnie z
tezami
apelującego -
na gruncie
dotychczasowych
dowodów,
choć fakty te
nie
uprawniały
do takich
wniosków,
jakie
proponował
obrońca.
Podobnie, na

wnioski tego rodzaju nie zezwalały całościowo oceniane zeznania B. K.. Nie było także najmniejszych powodów, by skutecznie kwestionować opinię biegłej z zakresu rachunkowości. Opinia ta uwzględniała realia faktyczne działalności Spółki (...), jej realną kondycje finansową, była sporządzona w sposób odpowiadający rygorom formalnym zakreślonym przez obowiązujące przepisy procesowe i nie zawierała żadnych luk lub wewnętrznych sprzeczności.

Tok rozumowania sposób wnioskowania Sądu Rejonowego okazał się prawidłowy i zgodny ze

wskazaniami
wiedzy oraz
doświadczenia
życiowego.

Nie
przekroczono
przy tym ram
swobodnej
oceny
dowodów, jak
i nie
popelniono
uchybień tego
rodzaju, że
mogły by one
spowodować
konieczność
uchylenia
wyroku i
przekazania
sprawy do
rozpoznania
ponownego.

Sąd Rejonowy
wskazał na
jakich oparł
się dowodach,
dlaczego dał
nim wiarę
oraz należycie
wytlumaczył z
jakich
przyczyn
odmówił
wiary
oskarżonemu.

Sąd
Okręgowy nie
doszukał się
najmniejszych
podstaw do
odmiennej
oceny
zebranego w
sprawie
materiału
dowodowego,
jak również
do

	<p>podważenia ustaleń faktycznych, a zwłaszcza ocen prawnych poczynionych przez Sąd I instancji</p> <p>Wymogą formalnym odpowiadały też pisemne motywy wyroku, co umożliwiło kontrole odwoławczą.</p>		
	Wniosek		
	<p>- zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzuczonego mu czynu,</p> <p>ewentualne o :</p> <p>- uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
	Zwiąże o powodach uznania		

	wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
	1OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
	4.1.			
	Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności			
	1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO			
	0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji			
	0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy		
	Zaskarżony wyrok w całości			
	Zwiąże o powodach utrzymania w mocy			

	<p>Zarzuty apelacyjne okazały się niezasadne, co szczegółowo wytłumaczono w części 3 uzasadnienia i dlatego nie mogły one doprowadzić do wzruszenia zaskarżonego wyroku w żadnym z kierunków postulowanych przez obrońcę</p> <p>Sąd Rejonowy prawidłowo przypisał E. M. sprawstwo i winę, trafnie ustalając, że działał on z zamiarem bezpośrednim i za czyn ów wymierzył mu karę, która jest adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego i stopnia szkodliwości społecznej przestępstwa skarbowego, jakiego się dopuścił.</p> <p>Kara ta zarazem mieści się w granicach finansowych i</p>		
--	--	--	--

	<p>majątkowych możliwości oskarżonego i nie zawiera cech rażącej i niewspółmiernej surowości</p> <p>Kara ta pozwoli na realizację celów zapobiegawczych i wychowawczych oraz w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.</p> <p>Wyrok utrzymano zatem w mocy</p>		
	<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
	0.0.15.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
	Zwięźle o powodach zmiany		
	<p>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>		

	0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
	5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
	Zwięzłe o powodach uchylenia			
	5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
	Zwięzłe o powodach uchylenia			
	5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
	Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
	5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	

	Zwięźle o powodach uchylecia			
	0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
	0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
	1 Koszty Procesu			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
	punkt 2	O kosztach procesu orzeczono po myśli art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks, zaliczając na nich poczet zryczałtowane koszty doręczeń- 20zł i opłatę w kwocie 1050zł, której rozmiar		

		wyliczono na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r o opłatach w sprawach karnych.	
	1	PODPIS	
	Sędzia Arkadiusz Łata		

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	skazanie za przestępstwo skarbowe		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana